

Referat

Repræsentantskabsmøde
Nordiske Fængselsfunktionærers Union

København
11. september 2010

Åbning

NFU's formand Kim Østerbye åbnede mødet med følgende indledende ord:

Kære Nordiske Venner

På sekretariatets vegne skal jeg byde velkommen til repræsentantskabsmøde 2010 i NFU.

Det er det første repræsentantskabsmøde vi afholder siden Danmark overtog formandsposten for NFU i 2007 og jeg er meget glad for at kunne byde jer velkommen her i København.

Jeg vil gerne rette en særlig velkomst til vores 2 æresmedlemmer – Roar og Christian, som begge blev udnævnt til æresmedlemmer i 2007 – Roar efter 21 år som formand for NFU. I morgen slutter endnu et æresmedlem sig til os – nemlig Bjørk fra Island, der blev udnævnt til æresmedlem i 2004 og stadig hjælper, når vi er i Island og sørger for, at NFU får de rigtige tilbud til de rigtige priser. Jeg vil gerne indledningsvis takke Christian for hans hjælp i forbindelse med dette arrangement, hvor Christian har hjulpet med at tilrettelægge vores konference og særligt arrangementet i morgen, søndag.

Formanden gav herefter ordet til sekretæren/kassereren for NFU, der foretog navneopråb af de stemmeberettigede delegerede.

Kim Østerbye, formand NFU
Hanne Elbaum, kasserer/sekretær NFU
Janni Hallø, delegeret Danmark
René Larsen, delegeret Danmark
Geir Bjørkli, sekretariatet Norge
Asle Aase, delegeret Norge
Hilde Myhrer, delegeret Norge
Roal Nilssen, næstformand Sverige
Christer Henriksson, delegeret Sverige
Helen Thornberg, delegeret Sverige
Jari Tuomela, sekretariatet Finland
Ilpo Nummela, delegeret Finland
Olli Pekka Olkkonen, delegeret Finland

Einar Andrésón, sekretariatet Island
Sigurdur Torfi Gudmundsson, delegeret Island
Salome B. Gudmundssdóttir, delegeret Island

Formanden spurgte repræsentantskabsmødet om mødet kunne afvikles efter den tidligere udsendte dagsorden.

Dagsorden

1. Beretning om unionens virksomhed 2007, 2008 og 2009/2010
2. Regnskab for perioden 2007, 2008 og 2009
3. Valg af formand og næstformand
4. Godkendelse af sekretær/kasserer
5. Fastsættelse af kontingentets størrelse, godtgørelse til formand og sekretær/kasserer og diæt- og rejsegodtgørelse
6. Eventuelle ændringer af vedtægterne
7. Sager til afgørelse
 - a. Vedtagelse af nyt Kriminalpolitisk Program
8. Eventuelt

Dagsordenen blev enstemmigt vedtaget.

Formanden spurgte herefter om repræsentantskabet kunne godkende at afvikle mødet med formanden for NFU som mødeleder og sekretæren/kassereren som referent?

Forslaget blev godkendt.

Ad punkt 1: Beretning om unionens virksomhed 2007, 2008 og 2009/2010

Formandens henviste til beretningerne for 2007, 2008 og 2009 der var udsendt til medlemslandene forud for mødet. Formanden bemærkede, at beretningen for 2009 var blevet aflagt mundtligt og derfor bestod af et uddrag af referatet fra sekretariatsmødet i Helsinki den 7. + 8. april 2010. Beretningerne er vedlagt dette referat som bilag 1.

Formanden supplerede de skriftlige beretninger med følgende bemærkninger:

”Som I ved, overtog Danmark formandsposten i 2007. Siden har sekretariatet brugt en del tid på at drøfte ambitionsniveauet i NFU.

Spørgsmålet har været, om vi skulle tilføje NFU flere ressourcer og gøre NFU til en markant og væsentlig spiller på den politiske bane i Norden. Skulle NFU ind og blande sig mere og skabe fokus på problemerne i Kriminalforsorgen, og synlighed på arbejdsforholdene for de nordiske fængselsbetjente?

Det var det, jeg gik til valg på i 2007. Og det var min personlige ambition med projektet NFU.

I mellemtiden har virkeligheden indhentet os på flere punkter.

Traditionelt har organisationerne ikke manglet penge. Vi har haft stor tilslutning - en høj organisationsprocent – som har givet os mulighed for at sætte ind dér, hvor vi så behovet. Vi kunne prioritere mange områder på én gang.

De senere år har vi set et markant pres på fagforeningerne. I Sverige har man for eksempel fjernet skattefradraget på fagforeningskontingentet. Det har betydet, at SEKO har mistet rigtig mange medlemmer – og kontingentkroner. I Danmark er man i gang med noget af det samme.

I Danmark har staten ligeledes trukket flere millioner kroner i tilskud til Fængselsforbundet, og i Norge slås de med en konkurrerende forening, der volder lidt kvaler.

Det betyder alt i alt, at forbundene er mere presset på økonomi end vi har været længe. Og uanset de gode intentioner har forbundene simpelthen ikke økonomi til at skyde de ressourcer i NFU, der skal til, hvis vi vil styrke unionen.

Men det skal selvfølgelig ikke slå os ud - kun gøre os mere kreative.

Sekretariatet har drøftet hvad vi gerne vil med NFU – med de ressourcer vi har til rådighed. Hvordan får vi mest muligt ud af vores samarbejde. Og hvordan kan vi som fagforeninger støtte hinanden.

At tale med én stemme er blevet sværere. Udviklingen i Kriminalforsorgen er gået i meget forskellige retninger i de nordiske lande og vi slås hver især med forskellige problematikker.

Vi har haft en nordisk tradition for blandt andet at prioritere resocialisering, støtte og motivation lige så højt som orden og sikkerhed.

Norge – og måske til dels Island – er fortsat loyale over for hvad man kunne kalde ”de nordiske principper”. I Danmark og Sverige har fokus i retspolitikken i alt for mange år været på længere straffe, mere sikkerhed og færre friheder til de indsatte.

I Danmark bliver flere og flere områder kriminaliserede, strafmassen stiger og vi bygger nye og sikre fængsler samtidig med at vi skærer i bemanningen.

I Sverige er fokus på sikkerhed som aldrig før. Der bygges højsikkerhedsfængsler, som det er umuligt at undvige fra.

I Finland går man lidt den modsatte vej og lukker lukkede fængselspladser eller konverterer lukkede pladser til åbne pladser. Samtidig bygger man også lukkede fængsler, der knap kræver personale overhovedet. Sådan sparer man penge i Finland, men det er ikke noget der gavner den dynamiske sikkerhed.

Det er alt sammen noget vi skal bruge meget mere tid på under konferencen, men det betyder, at det er blevet mere vanskeligt at gå ud med en samlet nordiske stemme.

Så sekretariatet har besluttet navnlig at fokusere på de muligheder vi har i forbindelse med vores konference.

NFU's konference hvert 3. år, hvor vi har vores arbejdsgivere repræsenteret, er en unik mulighed for at sætte fokus på forholdene for medarbejderne i Kriminalforsorgen.

Der er mange andre konferencer, der handler om forholdene for de indsatte – men vi i NFU kan sætte fokus på betjenten og få en

debat og noget opmærksomhed på arbejdsforholdene i Kriminalforsorgen.

Samtidig har vi mulighed for at være sammen og have en dialog med hinanden om emner, der berører os allesammen og vores dagligdag. Vi skal ikke undervurdere værdien af at netværke på tværs af landegrænserne.

Så det er det, vi har besluttet. Vi kanaliserer vores energi og vores ressourcer ind i NFU's konference og holder derudover vores årlige sekretariatsmøder, hvor drøfter et aktuelt tema og orienterer hinanden om den aktuelle situation i de enkelte lande.

I kan forhåbentlig allerede se strategien udtrykt på årets konference. Der er skruet ned på de fysiske forhold, men op på de indholdsmæssige.

Hotellet er hverken 4 eller 5 stjernet, men vi har mange flere oplægsholdere end vi plejer og der er workshops og debat på tværs af landene, som giver mulighed for at netværke.

Og jeg håber, at I allesammen tager hjem fra NFU's konference med nye kontakter og input I kan bruge i jeres arbejdsliv – det er det, vi har NFU til.”

Formanden spurgte om der var spørgsmål eller kommentarer til beretningen.

Dette var ikke tilfældet og repræsentantskabet godkendte beretningen.

Ad punkt 2: Regnskab for perioden 2007, 2008 og 2009

Formanden gav ordet til sekretæren/kassereren, der gennemgik nogle hovedpunkter for regnskaberne for 2007, 2008 og 2009. Regnskaberne er vedlagt referatet som bilag 2.

Kassereren oplyste, at regnskabet fra formandsskiftet i 2007 er blevet ført i danske kroner.

Kontingentet er i hele perioden fastholdt på 6,50 kr. pr. medlem, men er i forbindelse med formandsskiftet gået fra norske kroner til danske kroner.

Kontingentindbetalingerne er i perioden faldet med ca. 10.000 danske kroner, hvilket primært skyldes medlemstilbagegang i Sverige.

Udgifterne er generelt forsøgt holdt nede og der har i alle 3 år været overskud i regnskabet.

Repræsentantskabsmødet godkendte herefter det fremlagte regnskab for perioden 2007, 2008 og 2009.

Ad punkt 3: Valg af formand og næstformand

Det fremgår af NFU's vedtægter, at formand og næstformand er på valg ved hvert repræsentantskabsmøde.

Der var ikke indstillet ændringer i forhold til formandsposten og der var heller ikke modtaget forslag fra andre lande, der ønskede at overtage formandsposten.

Repræsentantskabet godkendte, at Kim Østerbye, Danmark fortsatte som formand for NFU.

Formanden oplyste, at Roal Nilssen - NFU's næstformand gennem 13 år - havde fået nyt job og derfor fratrådte sin post som næstformand ved repræsentantskabsmødet.

Ved sekretariatsmødet i april 2010 i Helsinki var sekretariatet blevet enige om at indstille forbundsformand Jari Tuomela, Finland, til posten som næstformand for NFU.

Repræsentantskabet godkendte Jari Tuomela, Finland, som ny næstformand i NFU.

Formanden bød herefter Jari Tuomela hjertelig velkommen på posten som næstformand i NFU og udtrykte et håb om et fint samarbejde i årene, der kommer.

Formanden benyttede samtidig lejligheden til at takke Roal for hans mange års utrættelige virke for NFU. Formanden understregede, at det havde været en ren fornøjelse at samarbejde med Roal, og at formanden også på den mere sociale side ville komme til at savne Roal rigtig meget.

Ad punkt 4: Godkendelse af sekretær/kasserer

Ifølge vedtægterne skal den organisation, der har formandsposten indstille en sekretær/kasserer. Fængselsforbundet indstillede, at forbundets sekretariatschef Hanne Elbaum blev genvalgt til posten som sekretær/kasserer for NFU.

Repræsentantskabet godkendte Hanne Elbaum, Danmark, som sekretær/kasserer for NFU.

Ad punkt 5: Fastsættelse af kontingentets størrelse, godtgørelse til formand og sekretær/kasserer og diæt- og rejsegodtgørelse

Der var ikke modtaget forslag til ændring af hverken kontingentets størrelse, godtgørelse til formand og sekretær/kasserer eller diæt- og rejsegodtgørelse.

Formanden bemærkede, at kontingentet på den baggrund fortsat fremover vil være 6,50 kr. pr medlem og formanden huskede alle på, at der også betales 6,50 kr. for forbundenes pensionister.

Godtgørelsen til formand og sekretær/kasserer ville ligeledes fortsat være 2.500 kr. pr. år.

For så vidt angik diæt og rejsegodtgørelse oplyste formanden, at der administreres efter de danske regler, hvilket betyder, at der rejses efter regning og ikke udbetales diæter, hvilket også giver flere penge i NFU's kasse.

Ad punkt 6: Eventuelle ændringer af vedtægterne

Der var ikke forslag til vedtægtsændringer.

Ad punkt 7: Sager til afgørelse – nyt kriminalpolitisk program

På repræsentantskabsmødet i Åbo, Finland, i 2007 besluttede repræsentantskabet, at sekretariatet ved repræsentantskabsmødet i 2010 skulle fremlægge et forslag til et nyt kriminalpolitisk program.

Formanden oplyste, at udkastet til et nyt Kriminalpolitisk Program var blevet drøftet på to møder i sekretariatet – i henholdsvis Reykjavik og Helsinki - og at programmet var blevet godkendt på sekretariatsmødet i Helsinki i april 2010.

Sekretariatet indstillede, at Repræsentantskabet ligeledes godkendte udkastet til et nyt Kriminalpolitisk Program.

Repræsentantskabet godkendte det Kriminalpolitiske program. Programmet er vedlagt dette referat som bilag 3, ligesom det blev uddelt på USB-stik til alle deltagere i repræsentantskabsmødet.

Ad punkt 8: Eventuelt

Formanden spurgte om der var noget til eventuelt og takkede derpå for god ro og orden og ønskede alle en spændende og indholdsrig konference.

Referenten kan afslutningsvis oplyse, at i forbindelse med den efterfølgende konference blev henholdsvis Roal Nilssen, Sverige, og Ahti Granat, Finland, udnævnt til æresmedlemmer af NFU (Red).

NFU 2007

Formandens beretning

Generelt

I 2007 afholdtes repræsentantskab og NFU konference i Åbo Finland. Det var som sædvanligt et vældigt godt arrangement. En stor tak til Athi og Jari for den kæmpe indsats der ligger bagved. Samtidig skal også lyde en stor tak til Rita og Roar for deres store indsats.

Det var jo et gennemgående træk ved konferencen at uddannelse og miljøarbejde er noget vi alle skal fokusere meget på. Det er områder der er meget vigtige for medarbejderne i Kriminalforsorgen i Norden i kampen for at skabe gode og især tålelige arbejdsforhold. Og desværre et arbejde som halter meget de fleste steder.

Selve konferencen og hotellet i Åbo var meget professionelt tilrettelagt og det er mit håb og ønske at vi fik taget ordentlig afsked med NFU's formand gennem 21 År. Samtidig fik Danmark formandskabet ved repræsentantskabet.

Når jeg læser jeres beretninger igennem for 2007 er det jo et gennemgående træk at vi alle er under stor forandring på den ene eller den anden led. Som medarbejdere bliver vi hele tiden udfordret og presset på nye og flere arbejdsgaver. Sågar nogle steder færre medarbejdere til flere fanger og flere opgaver.

Som system bliver vi hele tiden udfordret på strengere straffe, samtidig med øgede krav om behandling og alternative afsoningsformer som ikke nødvendigvis passer ind i de rammer, vi kender i forvejen.

Det er ligeledes min fornemmelse at det ikke kun er Danmark som oplever at den mere administrative del af arbejdet til stadighed bliver mere og mere krævende. Det har nærmest taget fuldkommen overhånd med det stigende krav om dokumentation for snart sagt hvad som helst.

Generelt gennem de senere år i Norden har flere indsatte og især flere fængselspladser været på dagsorden. Danmark startede og har nu gennem de sidste 7 år udvidet afsoningspladserne med ca. 700 inkl. Fodlænker. Den samme udvikling sker nu i de andre nordiske lande. Presset på at flere skal i fængsel har været et gennemgående politisk krav over det meste af verden og det har nu gennem flere år ligeledes været et krav i de nordiske lande.

En stor del af den politik på det område skyldes, efter min opfattelse, i høj grad pressen og den stadig stigende fokuseren på enkeltsager, hvor politikere her og nu skal løse sagen med avisoverskrifter. En meget usund politisk drejning, men selvfølgelig også i andre sammenhænge noget der kommer os til gode. Det er min opfattelse, at disse stramninger af lovgivning og også internt med nye og meget sikre fængsler har nået toppen. Vi må, efter min opfattelse, nu sikre at der bliver balance i tingene således at vi som ansatte også kan være i det og arbejdsindholdet ikke alene handler om mere pigtråd og mere bevæbning af personalet.

Som noget glædeligt kan jeg i Danmark se en del af udviklingen internt gå i den retning. Danmark har nu indført behandlingsgaranti for alle og det gælder også de indsatte, og undersøgelser tyder på at Kriminalforsorgen i større omfang end resten af samfundet opfylder denne garanti.

Det giver dog en række andre både praktiske og arbejdsmæssige problemer når en stor del af klientellet enten afsoner i alternativer til fængsel (fodlænke og samfundstjeneste) eller afsoner på specielaftdelinger.

I Danmark oplever vi, at de "normal" pladser der er tilbage bliver meget belastet med dels psykisk syge eller dem som ingen ting vil under deres afsoning. Når de indsatte på den måde grupperes bliver det væsentligt mere belastende at arbejde der. Alle de "gode" indsatte er jo væk.

Jeg tror det er vigtigt, at vi som personaleorganisationer er medvirkende til at skabe den fornødne balance i forholdene således at der både er den nødvendige sikkerhed, men i lige så høj grad de nødvendige positive afsoningsforhold så chancen for tilbagefald minimeres.

Jeg kan dog være nervøs for fremtiden, da både personalemangel og presset på hele den offentlige sektor gør det yderst vanskeligt at skabe en positiv udvikling.

Uddannelse

Et andet meget stort område i de nordiske lande er betjentenes uddannelse og den måde det foregår på.

Det virker som om, at alle de nordiske lande - både på arbejdsgiversiden og organisationssiden - er enige om at uddannelse skal prioriteres og det er et meget vigtigt område.

Det virker dog lidt mere som om at når de nye uddannelser og måske især længden og indholdet af uddannelserne skal implementeres, slipper velviljen op.

Der ligger et stort forslag i Norge omkring en nye måde at organisere uddannelsen på, men det er åbenbart ikke politisk noget der gives penge til.

I Danmark har vi dog været lidt mere heldige – Kriminalforsorgen har lige fået 90 mill. Kr. til en ny uddannelse for både basispersonale og ledere. Det forventes at der vil blive stillet langt større krav til både ledere og medarbejdere i fremtiden både af hensyn til det generelle jobindhold men i lige så høj grad for at kunne skabe en mere professionel håndtering af jobbet og arbejdspladsen.

Det er i Danmark også drøftet om vi skal gøre uddannelsen til en seminar uddannelse ligesom i Norge, men indtil videre kan man ikke blive enige og vores største problem er måske i virkeligheden ikke den teoretiske del men den langt større uddannelsesdel der foregår ude på fængslerne.

Jeg synes det i NFU sammenhæng er et meget vigtigt område, som vi i fællesskab skal arbejde med. Samtidig kan fremtiden jo bringe en større bevægelighed i arbejdskraften mellem de Nordiske lande og så ville vores uddannelser jo kunne medvirke til at det blev lidt lettere.

Miljøarbejde

Som det nok er de fleste bekendt har vi i Danmark været under skarp skydning fra pressen og politikere ang. tonen, indbyrdes samarbejdsforhold og beskyldninger for at en del af personalet skulle være "stærkt negative styrende" med opbakning fra mig personligt eller fra Dansk Fængselsforbund.

Intet kunne være mere forkert.

Det er nok svært at gennemskue den reelle årsag til at det er kommet så langt ud med samarbejdet i Kriminalforsorgen, men der er desværre mange personlige dagsordner på spil.

Men at tro på at kulturen på de lukkede fængsler i Danmark skulle være så slemme som det beskrives nægter jeg simpelthen at tro på. Kulturproblemer og en til tider rå tone kan jeg sagtens genkende og

det er der efter min opfattelse ganske gode forklaringer på, som jeg mener er fælles for alle fængsler verden over.

Især de lukkede fængsler og særligt på de afdelinger hvor de hårdeste Kriminelle sidder, vil der, hvis det ikke modvirkes, nemt kunne opstå en unødigt hård måde at samarbejde på både mellem ansatte og indsatte, men også mellem basisedarbejdere og ledere.

I Danmark har man gennem alle de år jeg har været ansat slet ikke arbejdet nok med denne problematik og bare ladet 2 og 5 vær lige frem for målrettet at give personalet og måske især lederen værktøjer til at arbejde med den form for kultur.

Vi savner værdibaseret ledelse og en overordnet strategisk indsats for kompetenceudvikling og forventninger til personalet.

Det er områder der i meget høj grad er overladt til den enkelte leder at tage ansvar for midt i alt det andet pres for at få driften til at hænge sammen.

Hvis den slags kultursammenstød og samarbejdsproblemer skal undgås, så skal der arbejdes meget mere målrettet med udvikling, f.eks. supervision og evalueringer.

Ingen af delene er sket.

Min pointe er, at vi i NFU skal have særligt fokus på at modvirke den slags og samtidig i fællesskab påvirke politisk således at det fremadrettet bliver områder der satses på strategisk.

Samtidig kunne man jo frygte at de meget sikre fængsler vi har set blive bygget de senere år, kan risikere at gøre det værre.

Rekruttering

I Danmark er arbejdsløsheden på det nærmeste i nul og der mangler i den grad hænder i den offentlige sektor. I øjeblikket har vi - Kriminalforsorgen i Danmark - mange ledige stillinger og har samtidig lukket 200 pladser ned. Hvis alle pladser var i brug, så ville vi mangler i området af 250 medarbejdere.

Arbejdet i fængslerne står ikke øverst på de unge menneskers ønskeliste, og vi kæmper en ulige kamp mod resten af arbejdsmarkedet. Bedre lønforhold, uddannelse, personalegoder på andre arbejdspladser gør ikke det arbejde nemt – og det bliver sikkert ikke nemmere af skræmmende overskrifter i pressen.

Hvis den positive udvikling fortsætter, skal hele den offentlige sektor i hele Norden virkelig tage sig sammen for at gøre forholdene mere attraktive. Vi slås mod de frie markedskræfter og løn. Mekanismer som det private arbejdsmarked langt bedre end staten kan omstille sig til i den øgede efterspørgsel og globalisering vi oplever i disse år. Min umiddelbare frygt er, at hvis vi ikke gør noget så vil hele privatiseringen igen komme mere og mere i front, samtidig med at fagforeningernes indflydelse og aftaleret vil være endnu mere under pres end vi allerede ser nu både i Finland, Sverige og Danmark. Med den ene hånd praler politikere verden over med "den såkaldte fagforeningsmodel" vi generelt bruger i Norden og samtidig bliver vi alle presset på samme model i takt med, at der mangler arbejdskraft.

Det ser desværre ikke for positivt ud.

Privatisering:

Jeg kan se at der flere steder fortsat privatiseres i et eller andet omfang. Det være sig interne som eksterne opgaver eller måder at drive institutioner på. Om det er noget vi skal være nervøse for kan jeg på nuværende tidspunkt ikke vurdere.

Men hvis man tager udgangspunkt i, hvad der foregår i Danmark for tiden, så har vi en offentlig sektor i krise. Der mangler arbejdskraft som aldrig før og især i fag, som handler om mennesker på den ene eller anden led. En lumsk mistanke er, at regeringen ønsker en eller form for sammenbrud i den offentlige sektor således at der i befolkningen nemmere kan skabes forståelse for at private overtager dele af den offentlige sektor. For at få den til at virke igen. Jeg håber ikke det er sådan, men der er desværre meget der tyder på det.

Det er jo en kendsgerning i Danmark at befolkningen generelt er imod privatisering på det off. område. Det har faktisk været et tema ved flere folketingsvalg. Så regeringen kan ikke meget direkte privatisere men udnytter de muligheder der ligger den nuværende strejke samt skubbe flere og flere opgaver over i det private, når nu det offentlige ikke har mere personale eller kan rekruttere det.

Internationalt:

I det forløbne år har der været et par sager på den internationale dagsorden.

Roal og jeg har deltaget i et EPSU (Europæisk LO) møde i Bruxelles, hvor det stigende problem omkring overbefolkning i de fleste lande

fængsler er taget til, i kraft af den skærpede holdning til at flere mennesker skal i fængsel.

Det kan oplyses at Roal og jeg fik den lidt glædelige nyhed at Skotland tilsyneladende har stoppet bygning af flere private fængsler, men i stedet bygger flere nye fængsler i off. Regi. Men desværre er det mit indtryk at England fortsat går den modsatte vej blandt andet med baggrund i flere store strejker blandt fængselsbetjentene.

Det mundede ud i en europæisk kampdag i februar måned i år, hvor Roal med flere fra Sverige var nede og demonstrere i Bruxelles på Nordens vegne og samtidig sendte NFU en pressemeddelelse ud omkring emnet, men med fokus mere på rekrutteringsproblemer. I Norge var der støtte demonstrationer i Oslo omkring fængselsforhold.

Jeg har desværre ikke haft mulighed for at følge op på reaktionerne på dagen.

Jeg deltog i oktober måned i det årlige ICPA møde, denne gang i Bangkok. ICPA står for international fuldbyrdelse og fængsels organisation. Der er deltagere fra hele verden og i Norden har især den norske krimiforsorg en vigtig rolle, da direktøren sidder i bestyrelsen.

Årets emne handlede meget om behandlingstiltag og hvad der virker, samtidig med at der fortælles om tiltag fra de enkelte landes udvikling. I den forbindelse er det da glædeligt at så mange ting er indført i de nordiske lande og vi har en Kriminalforsorg i Norden som på mange måder er langt bedre for både personale og indsatte end mange andre steder i verden selv lande der ligger meget tæt på.

NFU 2008

Formandens beretning

I 2008 har NFU afholdt 2 sekretariatsmøder i henholdsvis København og i Oslo. Mødet i København var NFU's ordinære sekretariatsmøde, medens mødet i Oslo var et ekstraordinært møde, hvor sekretariatet drøftede NFU's fremtid, herunder ambitionsniveauet for unionens virksomhed.

NFU's fremtid

NFU er en union med fokus på at få en bedre Kriminalforsorg – både for ansatte og indsatte. De senere år har NFU primært fungeret som et inspirationsforum for landenes hovedorganisationer og med en mindre betydning for det enkelte medlem. Sekretariatsmødet debatterede, om NFU ville øge sit ambitionsniveau i fremtiden og eventuelt være med til at påvirke udviklingen i Norden i et større omfang end vi gør i dag.

Der var ikke en entydig konklusion fra sekretariatsmødet i Oslo. Landene udtalte følgende:

"NFF kan ikke afse flere ressourcer til NFU.

FFF kan ikke afse flere menneskelige ressourcer til NFU – er dog ikke helt afvisende overfor kontingentforhøjelse.

SEKO ville gerne bruge flere menneskelige ressourcer, men kan ikke overse det. Har ikke mulighed for at bidrage yderligere økonomisk. FVFI vil gerne lægge flere kræfter i NFU og er positivt indstillet over for forhøjelse af kontingentet.

DFF vil ikke afvise kontingentforhøjelse, men kan ikke afse væsentligt flere menneskelige ressourcer uden at der følger økonomi med.

Med udgangspunkt i ovenstående drøftede sekretariatet formålet med NFU og ambitionsniveauet for foreningens virke.

NFF havde et ønske om at bruge NFU til at påvirke de politiske strømninger i Norden.

SEKO mente at det var en god ambition, men at det ville være meget svært at leve op til – foreningens størrelse og ressourcer taget i betragtning. Syntes egentlig at NFU fungerer bedst, når medlemslandene udveksler information og er "konsulenter for hinanden". Mente ikke at man skulle undervurdere værdien af at have et nordisk netværk, som kan bruges, når det enkelte land har behov herfor.

Spørgsmålet om at sætte mål for hver repræsentantskabsperiode blev drøftet. Målet for den aktuelle periode er sat, idet repræsentantskabet har besluttet, at der skal udarbejdes en ny kriminalpolitisk udtalelse til repræsentantskabsmødet i København i 2010.

Der kan også argumenteres for, at når temaet for kurset i forbindelse med repræsentantskabsmøderne er fastlagt, er netop dette tema det område NFU skal arbejde med i perioden indtil

næste repræsentantskabsmøde og dette område som NFU – og medlemslandene skal forsøge at påvirke. Sekretariatet kunne fremlægge forslag for repræsentantskabet og på den måde drive en udvikling frem.

SEKO var af den opfattelse at det ville blive mere end vanskeligt at opstille mål for hele NFU fordi vi befinder os i vidt forskellige problematikker og har helt forskellige udfordringer.”

Sekretariatet nåede ikke frem til en endelig konklusion på spørgsmålet om fremtidigt ambitionsniveau, men var enige om, at det er vigtigt at der opstilles realistiske mål for foreningens virksomhed.

Tjenestemandskonference + internationalt

Sekretariatsmødet i Oslo havde et meget stort ønske om at afholde en nordisk konference for medarbejdere i den nordiske kriminalforsorg. En konference hvor den almindelige medarbejder kunne få et forum til videndeling på et meget konkret niveau og til at knytte kontakter til de andre lande.

Tilrettelæggelsen skulle ske i samarbejde med arbejdsgiverne, hvorfor der må være tale om et tema, der vil interessere både direktoraterne og medarbejderne og give inspiration til begge sider. Medarbejderne skal have mulighed for at komme til orde og komme i dialog med ledelserne og ledelserne skal have mulighed for at sende nogle signaler.

Konferencen kunne beskæftige sig med forventningerne til det personale, der arbejder med fanger. Både i forhold til hvad ledelserne vil med fængselsbetjentene og hvad de forventer af medarbejderne, men samtidig også hvordan vi som medarbejdere gerne vil have at jobbet udvikler sig.

Rollen som fængselsbetjent var oprindeligt helt snæver. Rollen har imidlertid udviklet sig til at blive meget bred. Nu ser det ud som om at rollen som fængselsbetjent er ved at snævre ind igen. NFU ser helst ikke at det udvikler sig henimod det som sker i Holland og England hvor man har "sikkerhedsansatte" der tager sig af den ydre sikkerhed og alle mulige andre faggrupper der tager sig af alt det, der foregår inde i fængslerne.

Konferencen bør omhandle spørgsmålet "Hvordan håndterer vi fængselsfunktionærrollen fremover. Den fremtidige rolle for den nordiske fængselsbetjent".

Efterfølgende, på ICPA konferencen i Prag, havde NFU's formand og næstformand Kim Østerbye og Roal Nilssen et møde med den danske, den svenske og den norske kriminalforsorgsdirektør, hvorunder de drøftede hvorvidt arbejdsgiverne ville være interesserede i et samarbejde omkring en konference som skitseret. Direktørerne var umiddelbart interesserede i et samarbejde og bad om, at NFU rettede en skriftlig henvendelse, som ville blive drøftet på et nordisk direktørmøde.

Den 22. december 2008 rettede NFU's formand skriftlig henvendelse til den danske direktør for Kriminalforsorgen og bad ham videreformidle henvendelsen til de øvrige nordiske direktører. (Se bilag 1). NFU har endnu ikke modtaget en tilbagemelding fra arbejdsgiversiden.

Det er derfor fortsat uklart om vi har arbejdsgivernes opbakning i forhold til et samarbejde om konferencen.

NFU's formand har under 2 netop afholdte internationale konferencer i henholdsvis EPSU og Nordisk Kartel ligeledes drøftet spørgsmålet om en nordisk konference, som den af NFU skitserede.

Sekretariatsmøderne

Ved sekretariatsmødet i Oslo var der enighed om at bruge den ene af dagene ved sekretariatsmøderne til at fordybe sig mere i et aktuelt tema eller noget specielt i forhold til udviklingen i mødelandet.

Repræsentantskabsmøde

Det er ligeledes besluttet, at næste repræsentantskabsmøde afholdes fra lørdag den 4. september til onsdag den 8. september 2010 i København og at temaet for repræsentantskabsmødet skal være rollen som tjenestemand/fængselsbetjent i en eller anden form.

Endeligt tema fastlægges på sekretariatsmødet i Reykjavik.

Finland + Island

I December måned 2009 rettede den finske forening henvendelse til NFU med oplysning om, at de kæmpede for at bevare 2 lukkede fængsler og de tilhørende jobs for medlemmerne.

På Island har der også været meget usikkerhed i forhold til hvad den omfattende finansielle krise i landet ville betyde for Kriminalforsorgen. Formanden for FVFÍ frygtede, at flere fængsler

ville blive lukket og at der ville blive omfattende besparelser i forhold til personalet.

I formandens nytårshilsen til NFU's medlemsorganisationer nævnte formanden, at det måske var på tide, at NFU rettede henvendelse til de nordiske landes justitsministre og nævnte de konsekvenser det har at spare på pladser og personale inden for Kriminalforsorgens område. Selv i disse økonomisk svære tider.

Ingen medlemslande har reageret på formandens overvejelser. Spørgsmålet er, om vi i NFU ønsker at tegne en fælles politisk profil, som alle kan bakke op om, eller om vi foretrækker, at politikken føres ensidigt fra København. Det bør sekretariatsmødet drøfte.

/København, juni 2009

NFU 2009

– uddrag af referat fra sekretariatsmøde 2010 i Helsingfors

Formanden meddelte, at han ville aflægge en mundtlig fremadrettet beretning om unionens virksomhed.

Formanden konstaterede indledningsvis, at Roal – som alle ved – har fået nyt job og ikke længere arbejder i forbundet. Derfor kan Roal ikke længere være en faktor i NFU og på det kommende repræsentantskabsmøde skal vi derfor have valgt en ny næstformand.

Forbundsformanden meddelte herefter, at alle medlemslande er pressede på tid og på ressourcer, og at NFU ikke prioriteres hjemme i forbundene i samme omfang som tidligere.

Det betyder også, at når forbundene ikke foretager sig noget i NFU-regi – så sker der heller ikke noget i NFU-regi – bortset fra NFU-konferencen hvert 3. år.

På den baggrund foreslog formanden, at NFU fremover lægger hovedvægten på konferencen hvert 3. år, hvor NFU kan markere sig, og hvor forbundene har mulighed for at mødes på tværs af landegrænser.

Formanden foreslog videre – under henvisning til drøftelserne på sekretariatsmødet på Island i 2009 - at medlemslandene derudover mødes en gang om året til et flerdagesmøde, hvor den ene dag skal tilrettelægges som en temadag med et aktuelt emne fra et af medlemslandene og hvor medlemslandene under mødet desuden vil have mulighed for at sparre med hinanden som hidtil.

Formanden oplyste afslutningsvis, at NFU har modtaget et brev fra den finske generaldirektør vedrørende afholdelse af en eventuel tjenestemandskonference og at formanden ønskede en drøftelse af, hvad NFU skal svare den finske generaldirektør.

NORDISKE FENGSELSFUNKSJONÆRERS UNION

REGNSKAP frem til 15. juni 2007

RESULTATREGNSKAP

Inntekter:

Kontingent: n.kr 94 552,00

Sum inntekter: n.kr 94 552,00

Utgifter:

Sekretariatsmøter: n.kr 21 942,00

Honorarer: n.kr 5 000,00

Kontorutgifter: n.kr 30,00

Gaver: n.kr 5 000,00

Representantskapet: n.kr 48 337,50

Sum utgifter: n.kr 80 309,84

Driftsoverskudd: n.kr 14 242,16

BALANSEREGNSKAP 1.1.2007

Eiendeler/Aktiva:

Kasse: n.kr 16,30

Bank: n.kr 23 042,56

Sum eiendeler: kr 23.058,86

Egenkapital/Passiva:

Egenkapital pr. 15.6.2007 n.kr 23 058,86

Driftsoverskudd pr.15.6.2007 n.kr 14 242,16

Egenkapital pr. 15.6.2007 kr 37 301,02

Osto, 7. juni 2007

 Geir Bjørkli
Norge

 Jari Tuomela
Finland

 Kim Østerbye
Danmark

 Roal Nilssen
Sverige

 Sigurjón Birgisson
Island

 Rita Bråten
kasserer

Nordiske Fængselsfunktionærers Union

Regnskab for perioden 15. juni 2007 til 31. december 2007
Regnskabet føres i danske kroner

Indtægter:

Overført fra tidligere konto: Kr. 34.814,55
Rente: Kr. 180,14

Udgifter:

Tryksager i forbindelse med 60 års jubilæum: Kr. 6.523,70
Gebyr netbank – i alt: Kr. 280,00

Beholdning: Kr. 28.190,99¹

¹ Kasse n.kr. 16,30 afskrevet

Godkendt på sekretariatsmøde København, den 29. maj 2008

Geir Bjørkli
Norge

Jari Tuomela
Finland

Kim Østerbye
Danmark

Roal Nielssen
Sverige

Einar Andrésón
Island

Hanne Elbaum
kasserer

Nordiske Fængselsfunktionærers Union

Regnskab for perioden 1. januar 2008 til 31. december 2008
Regnskabet føres i danske kroner

Indtægter:

Kontingent:	Kr.	84.407,93
Rente:	Kr.	1.919,89
I alt:	Kr.	86.327,82

Udgifter:

Sekretariatsmøder:	Kr.	28.741,07
Honorarer:	Kr.	5.000,00
Kontorudgifter:	Kr.	74,00
I alt:	Kr.	33.815,07

Overskud:	Kr.	52.512,75
------------------	------------	------------------

Balance 31. december 2008

Aktiver den 1. januar 2008

Bank:	Kr.	28.190,99
-------	-----	-----------

Passiver

Egenkapital:	Kr.	28.190,99
Driftsoverskud 2008:	Kr.	52.512,75
Egenkapital pr. 31. december 2008:	Kr.	80.703,74

Godkendt på sekretariatsmøde i Reykjavik, den 22.–24. juni 2009

Geir Bjørkli
Norge

Jari Tuomela
Finland

Kim Østerbye
Danmark

Roal Nielsen
Sverige

Einar Andrésson
Island

Hanne Elbaum
kasserer

Nordiske Fængselsfunktionærers Union

Regnskab for perioden 1. januar 2009 til 31. december 2009
Regnskabet føres i danske kroner

Indtægter:

Kontingent:	Kr.	84.919,00
Rente:	Kr.	518,26
I alt:	Kr.	85.437,26

Udgifter:

Sekretariatsmøder:	Kr.	48.211,12
Honorarer:	Kr.	5.000,00
Kontorudgifter:	Kr.	74,00
I alt:	Kr.	53.285,12

Overskud:	Kr.	32.152,14
------------------	------------	------------------

Balance 31. december 2009

Aktiver den 1. januar 2009

Bank:	Kr.	80.703,74
-------	-----	-----------

Passiver

Egenkapital:	Kr.	80.703,74
Driftsoverskud 2009:	Kr.	32.152,14
Egenkapital pr. 31. december 2009:	Kr.	112.855,88

Godkendt på sekretariatsmøde i Helsinki, den 7.– 8. april 2010

Geir Bjørkli
Norge

Jari Tuomela
Finland

Kim Østerbye
Danmark

Roal Nilssen
Sverige

Einar Andrésón
Island

Hanne Elbaum
kasserer

Kriminalpolitisk program

Nordiske Fængselsfunktionærers Union (NFU) er et samarbejde mellem fængselsforbundene i Norden. Organisationen repræsenterer ca. 13.500 fængselsbetjente og andre medarbejdergrupper i de fem nordiske lande.

De fem forbund er:

Fangavardafélag Island
Fængselsforbundet i Danmark
Norsk Fængsels- og Friomsorgsforbund, Norge
SEKO, Facket for Service och Kommunikation, Sverige
Vankilavirkailjain Liitto r.y., Finland

Kriminalpolitisk program

NFU mener, at der bør være tre bærende principper for retspolitikken i de nordiske lande: Den skal være retfærdig, sikker og konsekvent.

Retfærdig retspolitik

At retspolitikken skal være retfærdig, betyder, at den skal genspejle de værdier om ligeværd, solidaritet og humanitet, der er en del af den politiske tradition i de nordiske lande.

NFU går ind for en retspolitik, som forebygger og begrænser alle former for kriminalitet. Forældre, omsorgsansvarlige og det øvrige samfund har et ansvar for, at en person undgår at komme ud i en kriminel løbebane. Mange sociale problemer kan forebygges, hvis der tages fat i tide, og hvis mennesker har tilstrækkelige netværk, der kan hjælpe.

Indsatsen i forhold til børn og unge skal prioriteres. Det er vigtigt, at skoler og sociale myndigheder samarbejder og tilbyder hjælp og støtte så tidligt som muligt. Man bør være opmærksom på de risikofaktorer, der i dag fører til kriminalitet.

I det juridiske system er Kriminalforsorgens resocialiserende funktion central. Der skal være ordentlige afsoningsforhold og gode tilbud til de indsatte. De, der har behov for det, skal kunne komme i behandling og afgiftning. Og hvis det er relevant, bør alternativer til afsoning i fængslerne benyttes.

Personalets grundholdning til de indsatte skal bygge på respekten for det enkelte menneske. Personalet skal være bevidste om deres professionelle rolle med respekt for de indsattes sociale, kulturelle og religiøse baggrund.

De fysiske rammer skal desuden være tidssvarende. Bygninger skal løbende vedligeholdes og moderniseres.

Sikker retspolitik

At retspolitikken skal være sikker, betyder, at man skal kunne stole på, at de indsatte bliver bag murene, indtil de har udstået deres straf. Den statiske sikkerhed skal være i orden. Antallet af undvigelser fra fængslerne bør holdes på et lavt niveau.

Det skal også være sikkert for de indsatte at færdes i fængslerne uden at risikere overgreb fra medfanger. Den dynamiske sikkerhed – som opnås ved tæt personlig kontakt mellem personalet og de indsatte – bør styrkes.

Der skal være ordentlige forhold til personalet. Man skal kunne udføre sit job og tjene sin løn uden urimelig risiko for at tære på psyke og krop. Et godt arbejdsmiljø er en grundlæggende forudsætning for, at medarbejderne i kriminalforsorgen kan løse deres opgaver.

Og NFU understreger, at det også skal være sikkert at være ansat i Kriminalforsorgen. Alle midler bør tages i brug for at hindre overfald, vold og trusler mod personalet.

Konsekvent retspolitik

At retspolitikken skal være konsekvent, betyder, at sanktionssystemet bør sikre og forbedre ofrets stilling.

Der bør være en høj opklaringsprocent for alle betydelige forbrydelser. NFU ser det som undergravende for den generelle retsfølelse, når kriminalitet ikke bliver mødt med en reaktion fra myndighedernes side.

Indsatsen mod kriminalitet bør styrkes. Det er vigtigt, at de nordiske lande arbejder tæt sammen om den politimæssige indsats. Den teknologiske udvikling har betydet, at kriminaliteten i dag i højere grad går på tværs af de nordiske grænser og den øvrige verden. Det gælder for eksempel narkokriminalitet og den organiserede kriminalitet.

Retspolitikken skal være konsekvent i retssalene. Strafudmålingen skal stå i forhold til den kriminalitet, der er begået og bør understrege den enkeltes ansvar for egne handlinger.

Der bør være pladser nok i de nordiske fængsler. Dømte skal udstå deres straf i umiddelbar forlængelse af dommen. Ventetid er et problem både af hensyn til retsbevidstheden og for lovbruderen, som har krav på at få sit liv mindst muligt spoleret før og efter afsoningen.

Og de indsatte skal behandles med konsekvens i fængslerne. Omgængelighed og samarbejde bør belønnes med flere frihedsgrader. Mens der bør sættes hårdt ind imod trusler og vold. Tilsvarende skal der sættes hårdt ind imod narkotika i fængslerne.

Fokusområder i Kriminalforsorgen

NFU peger på tre områder, som der især bør fokuseres på i Kriminalforsorgen i de kommende år: arbejdsmiljø, uddannelse og klientel.

Arbejdsmiljø

Alle medarbejdere i de nordiske fængsler har krav på en tryk arbejdsplads. Desværre er det ikke alle, der oplever arbejdsdagen på den måde.

Fængslerne er i sagens natur fyldt med mennesker, som er blevet spærret inde imod deres vilje. Det sætter sit præg. Hverdagen kan være hård og belastende for medarbejderne. Højt sygefravær og stor nedslidning er desværre et stort problem for fængselsbetjentene i alle nordiske lande. Undersøgelser viser gang på gang, at arbejdet som fængselsbetjent er et af de hårdeste på arbejdsmarkedet.

Hvis kriminalforsorgen skal løfte sine opgaver, kræver det, at personalet har rimelige arbejdsbetingelser.

NFU mener derfor, at forbedring af det psykiske og fysiske arbejdsmiljø skal have højeste prioritet i alle nordiske lande.

Der bør sættes ind over for:

- Vold og trusler fra de indsatte
- Højt arbejdspress
- Dårlig ledelse
- Ringe fysiske rammer
- Sammenhæng mellem bemanning og arbejdsopgaver

I forhold til vold og trusler er den dynamiske sikkerhed vigtig. Begyndende konflikter opdages bedst, når der er tæt kontakt mellem de indsatte og personalet.

Intet tyder dog på, at man kan komme vold og trusler til livs. I takt med at kriminaliteten i samfundet ændrer sig, sidder der flere og flere hårde lovbyggere i fængslerne. Samtidig har en større del af de indsatte sammensatte problemer. For

eksempel misbrugsproblemer og psykiske problemer. Og mindre lovovertrædelser bliver oftere afsonet via alternative strafformer. Udviklingen har medvirket til, at risikoen for vold og trusler fra de indsatte er steget. Der er desværre medarbejdere, der er blevet dræbt af indsatte i de nordiske lande.

NFU mener, at personalet skal være bedre rustet til kritiske situationer. Personalet skal uddannes bedre i konflikthåndtering. De skal så vidt muligt ikke være alene med indsatte. Og når der sker episoder, skal der efterfølgende stå hjælp og behandlingstilbud klar til personalet.

Desuden skal vold og trusler politianmeldes hver gang. Der skal straks iværksættes sanktioner over for den voldelige indsatte. Og institutionerne bør indrettes med moderne udstyr, der fremmer personalets sikkerhed.

I forhold til arbejdspress er det afgørende, at kapacitetsproblemer i fængslerne løses. Højt belæg i fængslerne øger arbejdsmængde og tidspres for den enkelte medarbejder. Samtidig har generelle strafskærpelser i de nordiske lande øget presset på kapaciteten.

NFU mener derfor, at der skal garanteres en høj personaletæthed i de nordiske fængsler. Alenevagter skal afskaffes. Og der skal være pladser nok til de indsatte. Der bør ikke være dobbeltbelæg.

Desuden bør der løbende foretages bemandingsanalyser for at kortlægge behovet for mandskab.

I forhold til god ledelse er det vigtigt, at alle kriminalforsorgens ledere har et fælles grundlag for at udøve god ledelse.

I lederuddannelserne og i dagligdagen bør der lægges vægt på, at lederne er i stand til at motivere medarbejderne. At lederne sikrer, at samarbejdet med medarbejderne bygger på tillid og troværdighed. Og at lederne er åbne over for kritik og dialog.

Der bør lægges vægt på, at lederne informerer klart. At lederne udstikker klare retningslinier i hverdagen. Og at den enkelte medarbejder ved, hvad der forventes af ham eller hende.

Der bør desuden lægges vægt på, at lederne yder støtte og vejledning til medarbejderne. At lederne giver medarbejderne mulighed for at påvirke deres arbejdsituation. Og at lederne giver medarbejderne gode udviklingsmuligheder.

I forhold til fysiske rammer er der stadig alt for mange utidssvarende fængsler i de nordiske lande. Mange bygninger er over 100 år gamle og dårligt vedligeholdt.

Bygningerne lever mange steder ikke op til de krav, der i dag stilles til kriminalforsorgen. Der er ikke plads til at tilbyde de indsatte ordentlige tilbud for eksempel i form af værksteder. Det er vanskeligt at skabe mindre enheder og adskille forskellige grupper af indsatte. Desuden kan der opstå sikkerhedsproblemer, når bygninger og tekniske installationer ikke er vedligeholdt.

NFU mener derfor, at der bør afsættes flere penge til vedligeholdelse og modernisering af de nuværende fængsler. Renoveringer skal tage højde for, at der i dag stilles højere krav til arbejdsmiljø, sundhed og sikkerhed. Der bør bygges nye fængsler og alt nybyggeri skal kunne deles op i større og mindre sektioner.

Uddannelse

Fængselsbetjenten er kernemedarbejderen i Kriminalforsorgen. Betjenten har en afgørende rolle i forhold til sikkerhed og resocialisering i fængslerne. Det er fængselsbetjenten, der i det daglige sikrer, at indsatte afsoner under kontrollerede forhold, og som motiverer de indsatte til at leve en kriminalitetsfri tilværelse.

Det indebærer, at den enkelte betjent udfylder en meget bredere rolle, end tidligere. I dag handler det ikke alene om, at den statiske sikkerhed er i orden. Fængselsbetjentene samarbejder med Kriminalforsorgens øvrige medarbejdergrupper om de indsattes sagsbehandling, beskæftigelse og fritidsaktiviteter.

Uddannelse – både grund- og efteruddannelse – er helt afgørende for at skabe og bevare et velfungerende og professionelt korps af fængselsbetjente.

NFU mener, at Kriminalforsorgen bør tilrettelægge en målrettet uddannelsespolitik, som sikrer fagligt dygtige og engagerede medarbejdere. Uddannelsen bør bygge på en vekselvirkning mellem teori og praktik.

Den teoretiske del af undervisningen bør løbende forstærkes og udvikles i forhold til de ændringer, der sker med klientellets sammensætning og adfærd.

Fag om konfliktløsning, psykologi og samspil mellem mennesker skal prioriteres i uddannelsen.

Efteruddannelse, som er på forkant med behovene, er afgørende for en fortsat professionel løsning af opgaverne. Uddannelsesstilbudene skal medvirke til at sikre inspiration og udvikling for fængselsbetjentene.

Klientel

Kriminalforsorgen tager imod alle borgere, der har fået en dom til afsoning samt arresterede.

NFU understreger dog, at der er undtagelser og grænser for, hvem der bør placeres i bygninger, der er fyldt med kriminelle.

Psykisk syge bør ikke fængsles. Det gælder de, der har fået lægens ord for, at de er syge og indlæggelse er nødvendig. De bør sikres plads i egnede behandlingsinstitutioner.

Asylsøgere bør ikke sættes i fængsel, når grundlaget for fængslingen alene er asylsagen.

Unge under 18 år bør holdes adskilt fra øvrige kriminelle. De nordiske lande bør overholde FN's børnekonvention. Konventionen anbefaler, at der iværksættes andre tiltag end fængsling over for kriminelle børn og unge. NFU mener ikke, at den kriminelle lavalder bør ligge under 15 år.

Over for øvrige dømte bør man være opmærksom på alternativer til afsoning i fængslerne. For eksempel behandling, samfundstjeneste, weekendfængsel og elektroniske fodlænker.

Strafudmåling skal som hovedregel ske i faktisk tidsbestemt form. Tidsubestemt straf bør være en undtagelse, der kun anvendes i få tilfælde.

I forhold til indsatte med misbrugsproblemer bør der være flere behandlingstilbud. Samtidig med at der er nul-tolerance over for hash, narko og illegale lægemidler.

Kriminalforsorgen i friheden skal have en fremskudt plads i kriminalforsorgens arbejde. Samarbejdet mellem fængsler og kriminalforsorgen i frihed skal styrkes.